

Dr hab. med. Jerzy Harasymczuk

Katedra i Klinika Chirurgii, Traumatologii i Urologii Dziecięcej

Uniwersytet Medyczny im . K. Marcinkowskiego w Poznaniu

Ocena rozprawy doktorskiej

lek. med. Rafała Pilcha pt.: „Retrospektywna ocena wyników leczenia noworodków z wrodzonym zarośnięciem przelyku hospitalizowanych w Klinice Chirurgii i Urologii Dziecięcej we Wrocławiu w latach 1988-2004”

Przedstawiona do oceny praca lek. med. Rafała Pilcha stanowi klasyczny przykład retrospektywnej analizy naukowej poświęconej leczeniu wrodzonego zarośnięcia przelyku u noworodków. Ten stale aktualny problem znajduje się w centrum zainteresowania wielu badaczy o czym świadczą liczne prace cytowane przez Autora.

Wrodzone zarośnięcie przelyku jest stosunkowo częstą wadą wrodzoną u noworodków stąd znajomość rozpoznania, diagnostyki i umiejętność leczenia operacyjnego należy do kanonów w kształceniu każdego chirurga dziecięcego. Dlatego też z wielką przyjemnością podjąłem się recenzji rozprawy doktorskiej lek. med. Rafała Pilcha.

Praca ma typowy układ pracy doktorskiej. Zawiera 101 stron, 29 tabel, 18 wykresów i jedną rycinę ilustrującą typy wad zarośnięcia przelyku. Na wyróżnienie zasługuje wysoki poziom graficzny pracy i rycin w niej zawartych ,wykonanych przez samego Autora. Brakuje natomiast wykazu skrótów, których doktorant używa w tekście pracy.

We wstępie Autor w jasny sposób wprowadza czytającego w historię rozwoju badań nad wrodzonym zarośnięciem przelyku, w embriologię i patogenezę tej wady. Wyczerpująco omawia klasyfikacje zarośnięcia przelyku i wady towarzyszące .

W rozdziale o rozpoznaniu wady w okresie prenatalnym Autor słusznie podkreśla wartość badania usg, które w wielu przypadkach potwierdza wadę zarośnięcia przełyku jeszcze przed urodzeniem.

W części diagnostycznej Autor wymienia objawy radiologiczne określające typ wady. Należy wspomnieć, że obecnie nie używa się cewników wypełnionych kontrastem celem potwierdzenia rozpoznania. Dostępne są cewniki z paskiem kontrastującym w rtg.

W rozdziale o leczeniu lek. Rafał Pilch zwięźle omawia strategię postępowania operacyjnego, procedury pooperacyjne jak również powikłania.

W ostatnim akapicie wstępu Autor opisuje wyniki leczenia chirurgicznego zarośnięcia przełyku podkreślając wkład polskich chirurgów, a szczególnie ośrodka wrocławskiego, w rozwój leczenia tej wady.

Założenia i cel pracy doktorant sformułował jasno i przejrzysto. Cel zrealizował analizując materiał oparty na hospitalizacji 94 noworodków z wadą zarośnięcia przełyku w latach 1988-2004.

Autor przyjął prawidłowe kryteria metodologiczne wyłączając z tej grupy 6 noworodków, które zmarły przed podjęciem leczenia operacyjnego. Szczegółowo opisał procedury, którym były poddane operowane noworodki. Przedstawił również jednolitą ankietę dla rodziców leczonych chirurgicznie noworodków.

Wyniki pracy doktoranta są szczegółowo i wszechstronnie omówione, zestawione w 29 tabelach i 18 wykresach. Uwzględniono wszystkie założone w celu pracy kryteria. Ta część pracy nie budzi najmniejszych zastrzeżeń i imponuje umiejętnością posługiwania się wieloma danymi.

Omówienie wyników rzeczowe i obiektywne świadczy o dobrym przygotowaniu merytorycznym Autora. Dyskusja swobodna, uwzględniająca najnowsze piśmiennictwo światowe i krajowe. Potwierdza głęboką wiedzę doktoranta i jego umiejętność w wykorzystaniu posiadanych danych. Autor udowodnił dużą skuteczność analizowanego leczenia operacyjnego wad

zarośnięcia przełyku. Doktorant słusznie zauważa, że „przeprowadzona analiza uzyskanych wyników ... może być podstawą do oceny wartości stosowanego w minionych latach leczenia noworodków z wrodzonym zarośnięciem przełyku. Przyczynia się do stałego doskonalenia stosowanych metod leczenia tej ciężkiej wady”. Zgadzam się z Autorem, że wskutek stałego doskonalenia technik operacyjnych i opieki nad noworodkiem przeżywalność w analizowanym okresie wzrosła ponad dwukrotnie.

Wnioski z pracy sformułowano w czterech punktach i wynikają z przeprowadzonej analizy i odpowiadają na postawione cele pracy.

Piśmiennictwo w liczbie 110 prawidłowo zestawionych, nowoczesnych pozycji.

Podsumowując stwierdzam, że lek. Rafał Pilch dobrze zrealizował zadanie jakie postawił sobie w celu pracy. Jego praca stanowi cenny wkład w ocenę wyników leczenia wrodzonego zarośnięcia przełyku i będzie przydatna w praktyce klinicznej. Przedstawia również znaczący dorobek Kliniki Chirurgii i Urologii Dziecięcej we Wrocławiu i może być wzorem leczenia dla ośrodków nie dysponujących tak dużym doświadczeniem.

Praca odpowiada wymogom pracy na stopień doktora nauk medycznych, stąd proszę Panią Dziekan i Wysoką Radę Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu o dopuszczenie lek. Rafała Pilcha do dalszych etapów przewodu doktorskiego.

Poznań, dnia 30 kwietnia 2015r.